

Élő Víz

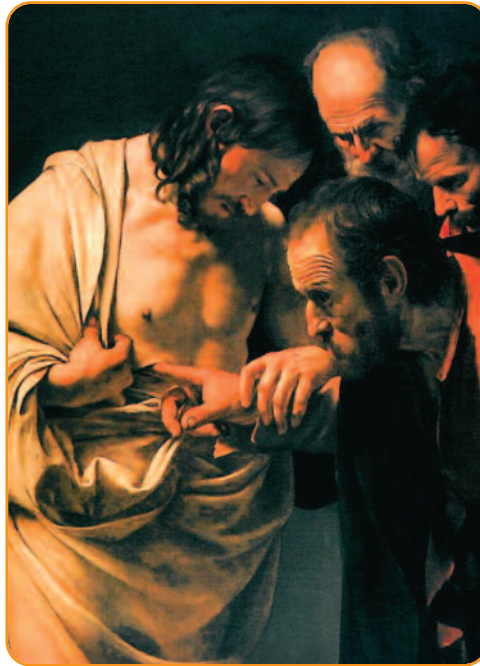
2014. április 27.
Húsvét 2. vasárnapja

Az Úr sebei

Balesetet szenvedett kisfiúval siet Édesanyja a kórház sürgősségi osztályára.

A fiú úgy gondolta, az első tavaszi szép nap a legjobb alkalom felébreszteni téli álmából kerékpárját és kipróbálni. Óvatlan volt, megcsúszott az úton, s egyik karját a kézfejétől a válláig csúnyán lehorzsolta. Az orvos óvatosan mozgatja karját, aztán megszólal: „Úgy tűnik nem tört el semmi, de azért meg-röntgenezzük.” Aztán a nővér lép a gyerekhez, hogy lemossa, fertőtlenítsen karját. Megfeszült testtel, összeszorított foggal várja a műveletet. Minden érintésre felszisszen, összerándul a teste, mert annyira fáj neki. Hiába a jótékony mozdulat, a gyógyító szándékú érintés, ő csak a fájdalmat érzi. Édesanyja a másik kezét fogja, neki talán még jobban fáj minden érintés. Bizonyára mindannyian voltunk hasonló helyzetben gyerekkorunkban vagy később. Éreztük már, hogy ha sebeinkhez érnek eltölt minket a fájdalom.

Magam elé idézem Caravaggio híres festményét a hitetlen Tamásról, amint újját mélyen a Jézus oldalán lévő sebbe helyezi. Nem a bőrfelület óvatos érintése ez, hanem egy annál erőteljesebb mozdulat. Jézus arcán nem tükröződik fájdalom, mégis azt érezzük, hogy fáj neki Tamás hitetlensége. Fáj neki, hogy egyik apostola nem akart hinni társainak, és kételkedett abban, hogy ő valóban feltámadt és megjelent nekik. És ebben a helyzetben Jézus akar gyógyítani. Ő, a megsebzett, a keresztre feszített akar gyógyítani. Ő, akinek szívért lándzsával döfték át, most gyógyítani akarja Tamás hitetlenségét. Megengedi, hogy az apostol megérintse sebeit, hogy

ez a tapasztalat végképp eloszlassa minden kételkedését.

Az apró részletek között érdemes odafigyelnünk arra, hogy Tamás a mutatoujjával érinti meg a sebet. Jelképes lehet ez, hiszen mintegy rámutat a sebre, s ezzel felhívja figyelmünket, hogy nézzük mi is ezeket a sebeket, mint a halál bizonyítékait a feltámadt testen.

A mai napon Jézus a mi kezünket is megfogja, s engedi, hogy megérintve bizonyosságot szerezzünk. Egy gyerek talán csak kíváncsiságból tenne ilyet, ő szeret mindent megérinteni, ami szokatlan vagy érdekes számára. Mi azzal a szándékkal érintsük a feltámadt Krisztus oldalát, hogy meggyógyíthassa hitetlenségünket, eloszlassa kételyeinket és megerősítse feltámadásába vetett hitünket. Szava, felszólítása, bátorítása nem csupán Tamásnak szól, hanem nekünk is: „Nyújtsd ide az ujjadat és nézd a kezemet! Nyújtsd ki a kezedet és érintsd meg oldalamat! Ne légy hitetlen, hanem hívő!” (Jn 20,27). Ne féljünk megérinteni a sebeket!

A feltámadás tanúi

Az apostolok szinte a saját szemüknek sem akarnak hinni, amikor Jézus megjelenik nekik feltámadását követően.

Egyszerűen nem akarják elhinni, hogy aki meghalt, most élőként van köztük. Talán hitetlenkedve fogadták a két emmauszi tanítvány beszámolóját is arról, hogy miként találkoztak a Feltámadottal. Kételyeiket Jézus azzal oszlatja el, hogy megmutatja nekik sebhelyeit. Olyan jelek, bizonyítékok ezek, amelyek egyértelműen mutatják, hogy a keresztre feszített Jézus áll most élőként apostolai előtt. De Jézus nem áll meg annál, hogy felismerteti magát övével, hanem azonnal küldetést ad nekik. Ehhez szükséges annak megértése, hogy miért történt az Úr szenvedése és feltámadása. E jézusi küldetés tanúkká teszi őket.

Erősítsd hitünket!

Feltámadt Urunk! Te nem hagytad magára Tamás apostolt kételkedésben és nem engedted, hogy a hitetlenség eluralkodjék lelkén.

Teljesítetted kérését, megengedted neki, hogy sebeit megérintse. Nekünk is segítségünkre sietsz, amikor megrendül hitünk vagy kételkedni kezdünk. Erősítsd hitünket! Vezess minket a hit útján! Segíts, hogy eljussunk a feltámadásba vetett hitre, s Tamással együtt valljuk meg hitünket: Én Uram, én Istenem! Hiszek feltámadásodban. Minden emberi kételkedésre válasz a feltámadás örömhíre. A húsvéti találkozás ébresszen bennem hitet és tegyen a feltámadás tanújává!

Húsvét 2.

vasárnapja

ApCsel 2,42-47

1Pét 1,3-9

Jn 20,19-31

Hétfő

ApCsel 4,23-31

Jn 3,1-8

Kedd, Sienai

Szent Katalin

1Jn 1,5-2,2

Mt 11,25-30

Szerda

ApCsel 5,17-26

Jn 3,16-21

Csütörtök

ApCsel 5,27-33

Jn 3,31-36

Péntek

ApCsel 5,34-42

Jn 6,1-15

Szombat, Szent

Fülöp és Jakab

1Kor 15,1-8

Jn 14,6-14

Húsvét 3.

vasárnapja

ApCsel 2,14,22-28

1Pét 1,17-21

Lk 24,13-35